IDEAT

IDEEËN • DESIGN • ESCAPE • ARCHITECTUUR • TRENDS

Love Story

De mooiste designverhalen

Bij Elodie en Stephen Fasano
DE ZIEL VAN EEN VAKANTIEHUIS

Geheime tussenstop
DE MEEST BEGEERDE LODGES VAN BOTSWANA

5 414306 252301 00014

N° 14 • LENTE 2026 • € 9,90 • IDEAT.BE

PHOTO © CRÉDIT PHOTO

Voor sfeer en **GEZELLIGHEID**

Niet het vloerplan of de gevel is wat Emiel Vercruysse wil weten wanneer hij aan het ontwerpen slaat, wél welke sfeer je in je leven wil. Voor zichzelf weet de architect, al vijf jaar de helft van Decancq Vercruysse architects, al langer wat hij zoekt, en onlangs maakte hij in Kortrijk eindelijk zijn eigen droom waar: 'Voor mezelf ontwerpen is net makkelijker, thuis laat ik sneller los.'

Tekst **Natalie Helsen**
Beeld **Eric Petschek**

Linkerpagina. In een monotoon interieur worden meubels onmiddellijk allesbepalend; wie meer contrast toelaat, geeft het interieur ook de ruimte om te groeien, aldus Emiel Vercruysse. 'Wij reizen veel, houden van boeken.' Resultaat: een huis vol *trouvailles*, vintage-meubels en hier en daar knappe familiestukken. **Hiernaast** Als architect met een diepe affiniteit voor interieur, trekt Emiel Vercruysse resoluut de kaart van comfort en gezelligheid.

‘Eigenlijk was ik niet echt op zoek naar een nieuwe woning’, vertelt architect Emiel Vercruysse zijn verhaal zoals de mooiste vaak beginnen. ‘Maar dan kwam dit in het vizier: een verouderde jaren 50-woning in het centrum van Kortrijk, wél met een mooi betonskelet, hoge plafonds en een knappe voorgevel. Dat was voor mij de beslissende factor: ofwel een huis met karakter, ofwel een waar we àlles aan konden doen.’ Het werd optie twee. Vandaag is de stadswoning een van de paradepaardjes van Decancq Vercruysse architects, het bureau dat Vercruysse vijf jaar geleden met Hannes Decancq oprichtte en waarmee het duo – Vercruysse de creatieve, Decancq de praktische cijferaar – van Knokke tot Brussel, naam maakt.

‘Voor mijn vrouw en mij is groen primordiaal. Ook in een kleine ruimte geloof ik in de kracht van wat natuur met ons kan doen.’

Laat het los

Maar nu terug naar Kortrijk. Daar ging àlles eruit en beeldhouwde Vercruysse de ruimte naar zijn heilige graal: ‘Het belangrijkste was rust en gezelligheid, iets wat ik hard nodig heb.’ En dus bracht hij natuurlijke en warme materialen binnen en experimenteerde hij met de aannemer op zoek naar de beste afwerking. Hij sleepte Pietra piasentina-stenen voor de vloeren van keuken en badkamer aan en werkte de keukenkasten met muschelkalk af. Het eikenhout op de vloeren, de muren en de plafonds werkte hij af met een combinatie van olie en vernis met satijnfinish. In de slaapkamer koos hij voor berk, ‘dat een heel mooie vlam in de tekening heeft’. Het donkerder oliën maakte de slaapkamer nog

Hiernaast Natuurlijke materialen zijn een constante in het werk van Decancq Vercruysse architects. Eikenhouten kasten en een werkblad in muschelkalk brengen hier de natuur binnen.
Rechterpagina Het aanplanten van volwassen bomen in de tuin, zorgde ervoor dat de keuken op de eerste verdieping vanaf dag één zowel in zonlicht als groen kon baden.

intiemer, 'gaf een hotelsfeertje'. Het cliché van de loodgieter met lekkende kranen in eigen huis gaat hier dus niet op: 'Ik vind het, anders dan anderen, net makkelijker om voor mezelf te ontwerpen. Het is eenvoudiger om een stapje verder te gaan en ik ben vergevingsgezinder: bij klanten zal ik veel strenger op fouten toekijken, thuis laat ik dat sneller los.'

Kerken en trekpleisters

Doordat zijn vorige, ook zelf ontworpen appartement eerder een oefening in wittinten was, leerde Vercruysse zichzelf beter kennen. 'Mensen zeggen dat monotone ruimtes rust geven, ik vind dat vandaag onwaar. De witte muren maakten mijn vorige appartement nogal kil. Het mixen van goed bij elkaar passende materialen geeft meer authenticiteit aan een interieur dat op zijn beurt ook de ruimte krijgt om te groeien. Wij reizen veel, hebben veel boeken. Als je iets toevoegt in een monotoon interieur, wordt dat onmiddellijk allesbepalend.' Had het vorige appartement vooral ingebouwde meubels, dan werd dit een verhaal van verzamelen, én van familie. 'De grootttante van mijn vrouw stierf enkele maanden voor onze verhuis en had heel mooie stukken die we konden overnemen, onder andere van Axel Vervoordt.'

Dat Vercruysse zijn uitwerking al zo'n genuanceerde – zeg gerust volwassen – signatuur heeft, is met zijn verleden vervlochten: 'Mijn ouders zijn interieurarchitecten. Tijdens reizen trokken we van kerk naar architecturale trekpleister. Mijn liefde voor het esthetische en voor materialen groeide dus al lang voor ik ging studeren.

'Thuiskomen en zin hebben om in je zetel te ploffen is veel belangrijker dan hoe je gevel eruitziet.'

Hiernaast Eyecatcher in de besloten woonkamer is de open haard. Een heel experiment, aldus Emiel Vercruysse: 'Ik wou een gepatineerde inox, afgewerkt zoals gewalst staal maar dan niet zo koel van kleur. Daarom smeerden we de plaat in met een donkerdere verf. Tijdens het opbouwen raakten we geïnspireerd door de lukrake vormen van de hout onderstructuur en besloten we het metaal als patchwork te snijden: dat gaf meer speelsheid en contrast met het plafond.' **Rechterpagina** Niet alleen Emiel Vercruysse hecht belang aan comfortabel kunnen uitblazen van een drukke dag.

SEAN SCULLY
MIES

Later leerde ik tijdens mijn drie jaar bij Vincent Van Duysen om altijd te vertrekken vanuit de emotie die je wil, los van het praktische. Vandaag volg ik die filosofie nog steeds: mijn eerste vraag is altijd de sfeer, niet wat de gevel of het dakenplan is.' Het leukst is het wanneer ook visite de gezelligheid in huis opmerkt, vindt hij. 'Wij werken vaak met hout, blijven weg van de heersende bouwcultuur van gepleisterde muren. Wanneer klanten bezorgd zijn dat hun huis daardoor in een chalet dreigt te transformeren, nodig ik hen bij ons uit en snappen ze zo de meerwaarde.'

'Mijn eerste vraag is altijd de sfeer, niet wat de gevel of het dakenplan is.'

Ploffen

Een van zijn favoriete plaatsen in huis is de woonkamer, met een hoofdrol voor de ommuurde stadstuin. 'Voor mijn vrouw en mij is groen primordiaal. Ook in een kleine ruimte geloof ik sterk in die kracht, in wat de natuur met ons kan doen. Daarom plantten we tijdens de verbouwing al een volwassen groenblijvende kruleik – iets wat we vaker bij projecten doen – zodat de tuin tegen oplevering al vorm had.' In de keuken op de eerste etage, met haar zuidgerichte terras, kijk je vandaag uit op de dansende groene kruin, terwijl het door gebladerte gefilterde licht voor intimiteit in de woonkamer zorgt. En te midden van die ruimte, misschien wel zijn échte favoriete plaats: 'Thuiskomen en zin hebben om in je zetel te ploffen is veel belangrijker dan hoe je gevel eruitziet. Ook die details krijgen dus mijn volle aandacht. Als ik 's avonds nog mailtjes doe, is dat hier. Deze zetel, een met veel textiel, is zo comfortabel dat ik het niet erg vind om er dan in te zitten.' •

Hiernaast Berkenhout wordt vaak als fineer en als opkalefatering van goedkoper MDF gebruikt, maar hier koos Vercruysse voor massieve berk omwille van de mooie houttekening: 'Door het hout nog donker te oliën werd de ruimte gezelliger, kreeg het meer een hoteleffect.'
Rechterpagina Vercruysse leerde mettertijd dat een monotoon interieur geen rust brengt, integendeel. Liever werkt hij af met contrasterende, gecureerde materialen van natuurlijke oorsprong, een filosofie die hij doortrekt tot in het kleinste hoekje van de badkamer.

